

LIST IZLAZI TJEDNO. GODISNJA PRETPLATA 30 DIN. ZA INOZEMSTVO 60.— OGLASI PO NAROČITOJ TARIFI.

GODINA VIII. BROJ 23.
Sibenik, 6. lipnja 1937.

RUKOPISI SE NE VRACAJU — ADRESA UREDNIŠTVA I UPRAVE: SIBENIK pp. 17.

Danas u Njemačkoj

Na koncu školske godine

Roditeljima i učiteljima

Komu dajemo prednost — glavi ili srcu?

Ne znamo što bismo odgovorili. Ako se odgaja samo glava, a srce se pusti po strani, onda je čovjek suh kao pržina, bez osjećaja i ljubavi prema ikomu; ako opet pustimo glavu i samo odgajamo srce, nemamo ono što bismo htjeli.

Jedno i drugo. Glavu i srce. Odgoja glave i srca treba da ide uporedo. To je jedino pravilno, i tako bi moralo biti.

A u našoj školi tako nije. Naša srednja škola (gimnazija, realka, preparandija) daje nam polučovjeka. — Govori se o tomu kako mladost mora biti svijesna svoje uloge u životu naroda, kako mladi ljudi imaju biti čestiti i poštenu građani. U svojim knjižicama imaju natiskane i paragrafe disciplinskog značaja. Tu je pribilježena i kazna pod koju potpada dak koji učini ovaj ili onaj prekršaj. Ali, sve u svemu, i to je opći glas, javno mnijenje, koje ovaj put ne griješi — naša srednja škola ne odgaja nam ljude srca; sprema nam pomladak za liječnike i odvjetnike, suce i bilježnike — sprema nam činovnike, ali nam ne odgaja ljude.

To se ne govori samo da se reče. Nego je to istinita riječ. To govore isti oni koji su bili svih osam godina po klupama. To govore i oni bivši daci koji se nisu potezali i izvlačili da se dokopaju svjedodžbe, nego su bili prvi među drugovima. Škola im nije dala ono što im je morala dati. Dala im je više ili manje znanja iz ovoga ili onoga predmeta, ali ih je pustila praznoga srca. Mladi čovjek osamnaestih i četrdesetih godina ostavlja srednju školu, a da uopće nema pogleda na život, jer mu taj pogled škola nije dala.

To je manjak koji se ne daje opravdavati, jer je on takve naravi da se preko toga ne može preći odmahivanjem ruke.

no pismo, koje je odlučni Pio XI upravio odlučnim njemačkim katolicima.

I sada, mjesto da se Hitlerov režim naprema katolicima popravi, počima osveta: Katolici se optužuju i predvode na sud radi veza s komunistima, dakle: radi protudržavne urote!

Ne čudi nas, što hitlerovci priređuju bučne sudske procese protiv mnogih redovnika i svećenika radi tobožnjeg nečudorednog života, ali govoreći o nekoj suradnji katolika i komunista, to je više nego smiješno. To je očita klevešta! Jasna svakome ko pozna najodrešitiji protukomunistički stav katoličke Crkve.

Zanimljivije je, međutim, to: koje dokaze iznašaju protiv poje-

Nama nije svrha da ostanemo pri samoj konstataciji ove činjenice. Mi, koji najednom ne možemo mijenjati čitav plan nastave, moramo učiniti ono što se daje učiniti, da naša omladina, naša seoska i gradska djeca barem donekle nadoknade ono što bi im škola morala dati, a ona im još uvijek ne daje.

A to je? Udruživanje daka u katolička društva! — Ovoga bi morali biti svijesni roditelji i učitelji koji, i uz dobru volju, pri stanju kakvo je sada, u samoj školi ne mogu mnogo učiniti.

U katoličkim društvima pak se može mnogo dobiti, jer ta udruženja imaju svrhu da um i srce mladoga čovjeka uporedo odgajaju, tako da na koncu dobijemo potpuna čovjeka — zdrava uma i poštena srca.

Širite 'Katolik'

Mladih jakih duša još ima. I u doba suše u pomno zalijevanom vrtu raste pitoma biljka i cvate ružina i karanfilova grana. Pa i u ovo doba koje je suhlje i gluplje nego ikada ima omladine koja će se i isprsi za obranu ideala koji su vječno mladi i savremeni.

I treba da se isprsi i da se postavi na čelo, jer prvenstvo imaju Borci Križa, kao što ima prvenstvo onaj koji je Križ uzdigao od znaka sramote na znak časti.

Ovo je trebalo istaknuti na koncu ove školske godine, koja je više nego ijedna dosada pokazala svoj manjak u odgoju srca — duša. Daci su pak naša djeca, djeca naših krševa, a u škole smo ih dali da postanu vođe i učitelji, a ne grobari naše narodne budućnosti.

Junior

dinuh katolika, kad ih već jednom strpaju u tamnicu i dovode pred suce? — Zna se na primjer da je svećenik Rossaint okrivljen radi urote s komunistima zbog toga što je, kao kapelan u Oberhausenu, iz samaritanske ljubavi pohadao stanovne nekih poznatih komunista i pomagao ih u njihovim nevoljama. I, eto, taj Božji svećenik je počinio veliko zlodjelo, što te komuniste nije javio državnim vlastima da ih progone!

Ako se dosad Hitler u icemu pokazao velik i dalekovidan, to nije u svom postupanju prema katoličkoj Crkvi, prema njezinim vjernicima i njezinim ustanovama. Dapače, mnogima je to dokaz, da Hitler nije veliki duh.

Čini se, da Hitleru nije pozna-

K 80- godišnjici Pape Pija XI.

31. svibnja 1937. Sv. Otac Papa Pio XI. navršio je 80 godina života. Ujutro je u Castel Gandolfu imao sv. Misu u svojoj privatnoj kapeli. Nato je primio više delegacija, koje su mu došle čestitati. Narod se sakupio na trgu i oduševljeno pozdravljao Sv. Oca. Sa svih strana svijeta stiglo je bezbroj brzogovornih čestitki od kardinala, nadbiskupa, biskupa, svećenstva, državnih poglavica i pojedinih predsjednika vlade, te raznih organizacija Katoličke Akcije i odličnih vjernika.

Krupnih je akcija bilo kroz 15 godina njegovog pontifikata. Historijskih događaja, kojima je Pio XI. osobno dao impuls i formu. Rješenje rimskog pitanja i Katolička Akcija ostat će kroz svu budućnost Crkve značajni za njegov pontifikat.

U razvoju pak redovitog crkvenog života bit će vladanje Pape Pija XI. bez sumnje obilježeno kao plodno živim i sustavno, po planu, provadanim akcijama. Nema skoro područja u crkvenom životu, gdje Pio XI. nije zarezoao duboku i bogatu brazdu. Na misijskom polju, u pitanju crkvenog sjedinjenja, na području vanjske crkvene politike, u brojnim konkordatima, u sferi bogoslovske znanosti i crkvenog graditeljstva, u disciplinarnim reformama, u traženju i nalaznju stanovišta prema pojavama modernoga života, u socijalnoj aktivnosti, u moralnom orijentiranju katoličkoga svijeta, u bračnom i odgojnom pitanju, te osobito u idejnom dvoboju sa komunističkim, lajčističko-bezbožnim i rasističkim zabludama. Mnogo toga ima.

Stoga je za sve nas katolike 31. svibnja bio radostan dan. Svi smo toga dana upravljali svoje vruće molitve Svevišnjemu i zahvaljivali Mu, što nam ga je dao za Vođu i Vladara, kojim se možemo i moramo ponositi, jer je velik i genijalan, i kad navršuje 80 godina. Molili smo toga dana, da nam ga Bog još dugo poživi čila i zdrava te nadari obiljem milosti, da i nadalje tako mudro upravlja svetom Crkvom Božjom u ovim tako ozbiljnim danima. Živio Papa Pio XI!

ta povijest katoličke Crkve. Kao da nikada nije čuo, za Dioklecijana, Napoleona, pa ni svoga željeznog prethodnika Bismarcka!

Kristova riječ: Progonice vas i voditi pred sudove radi imena moga... — danas se ispunjava u Njemačkoj, sutra će u kojoj drugoj državi, a prekosutra u trećoj.

Ali ništa za to! Katolička je Crkva preživjela i nadživjela mnoge Dioklecijane, Napoleone i Bismarcke, pa će uvjereni smo, i Hitlera i njegove pomoćnike.

Malo gdje su katolički vjernici tako organizirani i svijesni kao baš u Njemačkoj. Zato smo sigurni da će iz današnje borbe izaći kao pobjednici. Tim više što je čitav katolički svijet, skupa s nama, uz njih. Ig.

Katoličke pobjede**MALO JE TAKVIH**

Drž. savjetnik u Švicarskoj dr Ernest Perrier g. 1932. odrekao se svih političkih visokih službi i kao brat Nikola stupio u benediktinski red. 19. svibnja 1937. bio je posvećen za svećenika.

KRIŽ U KANADSKOM PARLAMENTU

Na prijedlog nar. poslanika Lariviera dobio je kanadski parlament lijepi križ. Pod križem je natpis: „Po meni će zakonodavci pravedno odlučivati“.

PRVA CRKVA U PUSTINJI SAHARI

Prva crkva u pustinji Sahari bit će podignuta na mjestu, gdje počivaju kosti Charla de Foucauld. On je bio najprije francuski časnik, kasnije je postao redovnik-trapist i djelovao u Sahari među Beduinima od 1901. do 1916. Posljednje godine ubili su ga Beduini u Tamanrazelu, 2 hiljade kilometara na jugu od Alžira. Njegovo tijelo počiva usred Sahare u El Gelea, prvoj muhamedanskoj naseobini, koja je prihvatila kršćanstvo. I tu će nad njegovim grobom biti podignuta crkva prinosima, koji su sabrani u Francuskoj.

IRSKI KATOLICI NE DAJU SE VRIJEDATI

U Irskoj osudio je sud dvojicu knjižara zbog prodaje dviju protukatoličkih knjiga, iako su štampane u Engleskoj. U mnogim mjestima su protukatoličke knjige javno spaljene.

MOLITVENI DAN PARISKIH SLIJEPACA

I ove je godine bio u bazilici *Sacré Coeur* u Parizu zajednički molitveni dan slijepaca, kako je to uvedeno pred 3 godine. Svečanu službu Božju obavio je jedan slijepi svećenik, pjevački kor bio je od samih slijepaca, za orguljama je sjedio slijepac. Propovijedao je isusovac o. Panici, a bio je prisutan i sam pariški kardinal Verdier. Prizor se duboko dojmio pariške publike.

ZNACAJNI PRIMJERI OTPORA NJEMACKIH KATOLIKA

U Münsteru se nedavno desio ovaj događaj: Za jednu je nacional-socijalističku skupštinu unaprijed najavljen govor jednog uglednog nacional-socijalističkog funkcionera o 4-godišnjem planu. No, mjesto da govori o najavljenom temi, on je u svom govoru vrijeđao kršćanstvo i izvrgavao ruglu katoličku Crkvu. Uto se iznenada uspane na tribinu snažan gospodin impozantne spoljašnosti. Oči su publike znatljivo počivale na tome delij i napeto očekivale, što će se sad dogoditi. A visoki gospodin okrene se prema govorniku, pa mu mirno, ali snažnim glasom, rekne: „Kani li gospodin govornik konačno progovoriti o 4-godišnjem planu? Mi smo se ovdje radi toga sabrali, a ne da slušamo klevete protiv Crkve!“ Nacional-

socijalistički govornik ga bijesno omjeri i zapita, tko je. Dobio je odgovor: „Ja sam komandant posade u Münsteru“. Zatim se taj časnik obrati prema publici riječima: „Koji se slažu sa mnom, neka napuste dvoranu!“ I ostade samo dvadesetak ljudi, da dalje sluša nacional-socijalističkoga govornika.

U mjestu Schonberg odigrala se pak borba za križ. Po nalogu vlasti valjalo je skinuti križ, što se nalazio u katoličkim školama. Nastalo je veliko negodovanje među svim katolicima. Održane su crkvene svečanosti i molitve u svrhu zadovoljštine za uvredu, naneseu Respetom Spasitelju. A na pokrajnim oltarima bile su postavljene liste za potpise onih, koji se pridružuju ovom prosvjedu i traže opoziv naredbe. I križ je ubrzo bio povraćen na svoje staro mjesto.

POLJSKA VOJSKA I PAPA PIO XI

Od vremena boravka Pape Pija XI., kao nuncija u Poljskoj, podržavaju se uske veze između poljske vojske i Pape Pija XI. Vojska je zahvalna tadašnjem nunciju za primjer mira i pouzdanja, što ga je pružio u teškim danima boljševičkoga napadaja na prijestolnicu Poljske. Zato poljska vojska svake godine osobito svečano slavi Papin dan.

Tako je ove godine varšavska garnizona, pored službenih svečanosti, obavila i svoju vojničku slavu Papina krunisanja. Pred zastupnicima cijele garnizone, među kojima je bio veći broj generala, pukovnika i viših činika, održao je kapetan Steifer predavanje o Papi Piju XI. Kad je nato ustao Mons. Paccini, da u ime sv. Oca zahvali na ljubavi poljske vojske prema Papi, podigao se val klicanja Papi Piju XI. Nakon tih manifestacija govorio je i vojnički biskup Mons. Gawliņa. Osim toga vojnički časopis „Wiarus“ posvetio je veliki dio broja od veljače Papi Piju XI.

„NATRAG KRIŽU“

Veliki engleski dnevnik „Times“ donio je nedavno jedan članak pod naslovom: „Natrak križu!“ U engleskoj javnosti pobudio je taj članak ogromno odobravanje te je na hiljade i hiljade dopisa stiglo uredništvu, u kojima Englezi pristaju uz mišljenje ovoga članka.

U članku se veli, da čovjek nužno treba oslobođenje, spasenje, koje će ga spasiti od svih mogućih razočaranja u životu i koje će mu dati trajnu snagu. Tu mu snagu ne može dati nijedno bezbogo maštanje o vjeri, nego je daje samo križ Kristov!

ŽIVOT S CRKVOM**Crkveni kalendar**

Nedjelja, 6. VI.: *III. nedjelja po Duhovima*. — Sv. Norbert. Bio je kneževskoga roda. Mladost je proživio raskalašeno. Kasnije ga je taknula milost Božja, odrekao se razvratnoga života i povukao u samoću. Zareden za svećenika uložio je sve sile oko obnove kršćanskoga života u narodu i u svećenstvu. Kad je bio imenovan za nadbiskupa, rekao je: „Nije mi treba da su samo oni za slobodu. Samo još treba tu slobodu i u djelo provesti. Medutim tu hramaju oni. Tko? Crveni! Evo gledajte: G. župnik prolazi seoskom ulicom. Iz jedne ga avlije pozdravi jedan njihov sa: „dobar dan“, a njegov sinčić istrča pred župnika i veselo klikne: „Fajn-cuc“.

Otac: „dobar dan“; sinčić: „Fajn-cuc!“ Gledajte, sloboda, pa sloboda! To mi se dopada. Neka živi sloboda! Otac želi dobar dan, a dječica duša hoće da hvali Isusa. S time bi bio završio ovaj kratki prizor, da se čin nije nastavio.

Dijete se veselo povratilo k ocu. Ima pravo, da bude veselo. Ta pokazalo je, kako mi kažemo, svoj lijepi uzgoj. I otac je morao biti veselo. No čujte ga: „Mali, neka je to prvi i zadnji put, što čujem, da tako pozdravljaš popa. Nikada više da nisi onako rekao, nego lijepo kao ja: „dobar dan“, jer inače gledaj!“ I prut zacvili zrakom nad glavom djeteta. Mali zadržta... i... obeća, da neće više onako.

Ovo mi se pak nikako ne sviđa. Ta prijetnja odzvanja odevć krvnički. Zašto nasilno tjerati iz dječjega srca ono, što ono upravo naravno osjeća isto je tako usko sjedinjeno s njegovom nevinom dušom?! Zašto zabranjivati iz-

skupa grada Magdeburga, bosonog i u trošnim haljinama ušao je u svoj biskupski grad. Umro je 6. VI. 1134.

Ponedjeljak, 7. VI.: Sv. Robert. Najprije bijaše svjetovni svećenik i župnik, a zatim stupi u strogi red cistercita. Za života bio je obdaren darom čudesa i proročanskim duhom. Umro je na današnji dan g. 1159.

Utorak, 8. VI.: Sv. Medard. Bio je jedan od najslavnijih francuskih biskupa u 6. vijeku.

Srijeda, 9. VI.: Sv. Primo i Felician, braća. Obojica pretrpješe mučeničku smrt prilikom Dioklecijanovog progonstva.

Četvrtak, 10. VI.: Sv. Margarita. Bila je kraljevskoga roda. Udala se za škotskoga kralja. Bila je više majka, nego kraljica svom narodu. Darivala je siromahe, tješila nevoljne, pohađala bolesnike i otkupljivala robove. Preminula je 16. XI. 1093. Škotski narod i danas se diči i ponosi sa svojom kraljicom, pa je časti i zavijlje kao svoju zaštitnicu.

Petak, 11. VI.: *Osmina Presv. Srca Isusova*. — Sv. Barnaba. Rodio se u Cipru. Bio je suvremenik Isusov i učenik Njegov.

Subota, 12. VI.: Sv. Basilid i drugovi. Bio je vojnik. Radi sv. vjere zajedno sa drugovima podnio je mučeničku smrt.

III. nedjelja po Duhovima

Citanje poslanice blaženoga Petra apostola (1. 5, 6—11): — Predragi! Ponizite se pod mogućom rukom Božjom, da vas uzvisi u aan pohoda. Svu svoju brigu bacite na Njega, jer se On brine za vas. Budite trijezni i bdijte, jer protivnik vaš davao kao ričući lav obilazi tražeći koga da proždre: njemu se oprite, tvrdi u vjeri, znajući da jednako stradanje trpe i vaša braća koji su u svijetu. A Bog svake milosti, koji nas pozva na svoju vječnu slavu u Kristu Isusu, On će nas, pošto malo pretrpimo, usavršiti, utvrditi i ukrijepiti. Njemu slava i vlast u vijek vjekova. Amen.

† *Slijedi sv. Evanđelje po Luki (15, 1—10).* — U ono vrijeme približiše se k Isusu carinici i grješnici da ga čuju. A farizeji i književnici mrmljahu govoreći: Ovaj prima grješnike i jede s njima. I kada im ovu priču govoreći: Koji čovjek od vas imajući sto ovaca, ako izgubi jednu od njih, ne ostavlja devedeset i devet u pustinji i ne ide za izgubljenom, dok je ne nađe? I kad je nađe, digne je na ramena svoja radujući se; i došavši kući sazivlje prijatelje i susjede govoreći: Radujte se sa mnom, jer našao sam svoju izgubljenu ovcu. Kažem vam, da će tako biti i radost na nebu za jednoga grješnika koji čini pokoru nego li za devedeset i devet pravednika kojima ne treba pokore. Ili koja žena imajući deset drama, ako izgubi jedan dram, ne užeže svijeću i ne pomete kuću i ne traži pomnjivo, dok ne nađe? I našavši sazove prijateljice i susjede govoreći: Radujte se sa mnom, jer našao sam koji bijah izgubila. Tako, velim vam, bit će radost pred anđelima Božjim za jednoga grješnika koji čini pokoru.

Milosrđe

Milosrdan je Gospodin. Milosrđe je čitav Njegov blagoslovljeni život. Radi svoga velikog milosrđa oprostio je javnoj grješnici Mariji Magdaleni, razbojniku na križu, Petru i

tolikim drugim izgubljenim sinovima i zalutalim ovcama.

Pa, evo, i ova treća nedjelja po Duhovima posvećena je Isusovom milosrđu, milosrđu Dobrog Pastira.

I druga nedjelja po Uskrsa govorila nam je o ljubavi Dobrog Pastira, jer Crkva želi da nam u svako godišnje doba, barem jedamput, predoči tu lijepu, milu i privlačivu Isusu sliku.

A ima i razloga da je baš ova nedjelja posvećena Dobrom Pastiru U petak je bio blagdan presv. Srca Isusova koji se u crkvenoj liturgiji slavi vi osam dana; zato se i ova treća nedjelja po Duhovima zove nedjelja u osmini presv. Srca Isusova — A zar nije Srce Isusovo najjači najdirljiviji dokaz Gospodinovog milosrđa?

Radi osmine Srca Isusova, koji je Gospodnji blagdan, i boja je crkvenog ruha bijela, a ne zelena, ka što je kroz sve nedjelje poslije Duhova.

Evandeoska priča o čovjeku koji ostavlja svojih devedeset i devet ovaca i ide za izgubljenom, dok je ne nađe da onda sazove svoje prijatelje govoreći im: Radujte se sa mnom, jer našao sam svoju izgubljenu ovcu, — nij baš uzeta iz običnog svakodnevnog života. Ta, ko od ljudi osjeća toliku radost kad nađe jednu izgubljenu ovcu? Ali što nije toliko obično kod ljudi to je redovito kod Boga.

„Kažem vam, da će tako biti i veća radost na nebu za jednoga grješnika koji čini pokoru nego li za devedeset i devet pravednika kojima ne treba pokore.“

U poslanici, međutim, gledam pred sobom drugu sliku. U njoj nam bodri sveti Petar da se borimo protiv našeg najvećeg neprijatelja, protiv đavla, koji „kao ričući lav obilazi tražeći koga da proždre“.

Prema Isusu, dakle, moramo biti kao blage i mirne ovce, a prema satoni kao kršni borci koji ne poznaju umora u borbi.

Srce Isusovo je ognjište ljubavi koje hoće da zapali čitav svijet. Približimo se toj rasplamsaloj ljubavi, a potom možemo Ga i u njegovom mučnom traženju izgubljenih ovaca, radi koji u nebu nastaje velika radost, kad s nadu i povrate u tor.

Litur.

Po državi

† DR FRANO UCCELINI. Baš pri zaključku redakcije lista stigla je u Sibeniku brzojavna vijest, da je na Lopudu u 90 godini života preminuo dugogodišnji katedralni biskup preuz. g. dr Frano Uccelini. Vječni mu pokoj!

60-GODIŠNJI JUBILEJ MONS. BELUHANA. 21. V. navršio je 60 godina života vrhovni duhovnik križarske organizacije Mons. dr Milan Beluhan, župnik sv. Marije i kanonik u Zagrebu. Naš odlični jubilar poznat je ne samo Zagrebu, već i svim hrvatskim katoličkim krugovima kao iskreno pobožan i svet svećenik, kao revan i savremen gradski župnik i apostol, kao kremenit hrvatski rodoljub, kao apostol ka-

Dragi prijatelju

(Intimno pismo)

Silno me je razalostilo, što nema nikakva odgovora od Tebe. Još više naši neprijatelji „fašisti“ počeli su da nada mnom vrše velik uticaj. S jedne strane nemam Tvoje dragocjenog savjeta i Tvoje ruke, koja bi me vodila a s druge neprestano se krećem u društvu protivnika. Sad možeš zamisliti zašto sam promijenio „druže“ u „prijatelju“. Ako hoćeš, da me povratiš u svoje kolo, odmah odgovori.

Vjerujem, da Te je moje pismo našlo otsutnoga. Sjećam se, da si mi govorio, da ćeš po svoj prilici poći u Španiju, da nadgledaš ukrcavanje i iskrcavanje fašističkoga materijala, a „demokraciji“ neka....

Prijatelju, budi tako dobar, pa se bar javi. Moje su simpatije ostale kod Tebe i Tvojih... Više puta se sjetim onih divnih popodneva kad smo uz karte i kavu (onu tursku) snovali planove, kako da uništimo vjeru kod omladine... Prijatelj Wals (prije drug) ne može da prežali svoje poznanstvo sa gidicom... koja je bila tako prijatna... (ovom zgodom izručio joj pozdrav od Walsa i — mene)... Neka bi Ti „boginja karata“ bila sklona...

V. Remotus

Podlistak**Očeva prijetnja**

Odmah vam velim da nemam ništa proti današnjim pozdravima: „dobar dan“; „dobar večer“; „klanjam se“; „ljubim ruke“, iako sam načelno za onaj naš kršćanski vječno medeni: „Hvaljen Isus“.

Ta pozdrav je u sebi izražaj intimnoga čuvstva, pa se ne može nikoga siliti, da ga ovako ili onako izreče. Njima se više sviđa: „dobar dan“, a nama: „Hvaljen Isus“, pa mirna Bosna.

Osim toga, kažu, taj je pozdrav znak profinjnosti, galantnosti i otmenosti, pa prevladava u svim gradovima, a što i u sela se uvlači, hvala našim crvenima, koji ti znadu okresati kao jednom meni: „Zaželi ti meni dobar dan, a Isusa će već i previše hvaliti popovi i fratri!“

Neke bude sloboda! Kako tko osjeća, onako neka i pozdravlja. Nemam ništa proti tome, pa, mislim, ni vi, a i krilatica crvenih je, ako se ne varam „sloboda“. Svi smo dakle za slobodu pozdrava. Neka živi sloboda! Tako i valja, da ne reku komunisti,

oljke štampe, kao veliki prijatelj sirovinje, kao svijetao značaj i čovjek rijetke neustrašivosti i kao posve Papin čovjek na polju Katoličke Akcije. Istodobno se baš ovih dana navršilo 25 godina njegovog duobrižnog rada u župi sv. Marije i 10 godina vrhovnog duhovništva u križarskoj organizaciji, Katolička društva župe sv. Marije priredila su svečaru 28. t. m. j. uz veliko učešće zagrebačkih katolika svečanostinajnu sa biranim programom u Jerozišskoj dvorani. Svečar je ovom prilikom primio bezbroj pismenih i usmenih čestitaka. I naš list podastire mu svoje najsmjernije čestitke.

ZA NOVOGA PROVINCIJALA FRANJEVAČKE PROVINCIJE PRESV. OTKUPITELJA izabran je dosadašnji gvardijan zagrebačkoga samostana o. dr. Petar Grabić, koji tako po treći put stupa na čelo provincije. Za kustosa je izabran o. Jencoslav Nakić, a za definitore: o. dr. Ante Crnica, o. dr. Krsto Kržanić, o. Spiro Živković i o. Ladislav Ivanković. Tajnikom i prokuratorom provincije postavljen je o. Ljudevit Mrđen. Dosadnji gvardijani Kninu, Karinu i Šibeniku ostaju na svojim mjestima. O. dr. Roko Ragošić imenovan je župnikom u Lečevici.

PRVI ISUSOVAC ČLAN AKADEMIJE ZNANOSTI. 13. V. na svečanoj javnoj sjednici naše Akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu za dopisnog člana među ostalima izabran je i o. Miroslav Vanino, isusovac, profesor na sarajevskoj bogosloviji. On se istakao znanstvenim povjesničkim radom, osobito istraživanjem isusovačkog djelovanja u našim krajevima. Čestitamo!

NOVIM IZVANREDNIM SVEUČILIŠNIM PROFESOROM NA BOGOSLOVSKOM FAKULTETU U ZAGREBU izabran je od univerzitetskog senata dosadnji dobitnik veleuč. g. dr. Nikola Zuvčić, svećenik krčke biskupije, koji je stručnjak za v. Pismo te govori mnoštvo orijentalnih i nekoliko evropskih jezika. Čestitamo!

MONS. MATE BEKAVAC, dugogodišnji sarajevski nadžupnik, kanonik, dekan i rektor, jedan od najpoznatijih i najrodoljubljujivih svećenika vrhbosanske nadbiskupije, imenovan je od Svete Stolice apostolskim protonotarom s pravom nošenja mitre. Čestitamo!

Jesam li podmirio pretplatu?

Javna zahvala

Ovim putem najtoplije zahvaljujemo svima, koji su našega dragog pokojnika

Vojislava Jakovljević

opratili do vječnoga počivališta. Osobita hvala braći Križarima, koji su se pobrinuli, da sprovod bude to ljepši. Zahvaljujemo također onima, koji su pokojnikov odar okitili vijećem.

Svima naša hvala i od Boga plava!

U Šibeniku, 3. VI. 1937.

Ucviljena rodbina

Još jedno ću Ti preporučiti... Napiši i Ti nešto iz Španije, u čemu ćeš biti potpuno „objektivni“ pisac. Zatim se potpiši po prilici Harun-el-Rašid... Znaš to je sada u modi... Eto, na primjer, i „Novosti“ su prijavile sebi „objektivnog“ pisca i „vanstranačkog“ posmatrača. Još su stavile spod: Copyright by... itd., jer to, iostalom, lijepo zvuči. Na taj način vjerovatne stvari dobivaju vjerovatni sasvim pravi oblik... „Zabranjeno je preštampavanje“ — Copyright by... A kad budeš zgotovio „objektivnu“ studiju o španjolskim prilikama sa komunističkom tendencijom i Tvoja studija postane agitator, možeš me izvijestiti o tome. Ja sam, naime, jako razmišljan!

Dragi prijatelju, meni se sve čini, da se mi sve više razilazimo. Nevjerovatno, ali mi se čini i previše istinito... Ja sam bio sav očajan, kad sam Ti uputio svoje zadnje pismo, ali do danas nijesam primio bilo kakav odgovor. Ti si nekada mnogo držao do položene riječi. Rekao si, da ćeš se čestito javljati, a međutim ti kao zamro ili umro! Planula munja, pa se ugasila! Ti si me prvi put utješio, a više nikada... Vidiš, radi toga je i naš barba Toni ljut i čisto mu je mučno, kad se sjeti Tebe. Držim, da bi Te naj-

Protiv bezbožnog komunizma

Papina enciklika „Divini Redemptoris“

(Nastavak 9.)

4. Lijekovi i sredstva protiv komunizma

Potreba suošavanja

39. Ovo je, Casna Braćo, nauka Crkve, koja jedina, kao što i u svim drugim stvarima, tako i u socijalnom pitanju može da donese pravo svijetlo i zaštiti nas od komunističke ideologije. No treba svakako, da se ta nauka provede u praktični život po onoj opomeni sv. Jakova apostola: „Budite pak i izvršioći riječi, a ne samo slušaoci, varajući sami sebe“ (Jak. 1, 22). Stoga je sada najpotrebnije, da se svom odlučnošću upotrijebe prikladna sredstva, kojima bismo se najuspješnije oduprli prijetoj propasti. Pouzdano se nadamo, da će onaj žar, kojim se sinovi tmina danju i noću trude, da prošire zabludu bezbožnog materijalizma, poslužiti kao poticaj sinovima svijetla, koji će ih prisiliti na jednako i čak veće nastojanje za slavu Božju.

40. Sto dakle treba činiti i koja sredstva upotrijebiti, da bismo obranili Krista i kršćanski način života od ovoga opasnog neprijatelja? Kao što otac obitelji sa svojom djecom unutar četiri kućna zida, tako i mi s Vama s nekim intimnim povjerenjem želimo raditi, dok vam pred oči stavljamo dužnosti, koje velika nevolja naših dana zahtijeva od svih sinova Crkve. Te naše očinske opomene želimo pak uputiti i onim sinovima, koji su napustili očinsku kuću.

Obnova kršćanskoga života

Temeljni lijek

41. Kao što u svim burnim razdobljima Crkve, tako je i sada od svih drugih temeljni i glavni lijek, da se privatni i javni život svih onih, koji se ponose, da pripadaju Ovcinjaku Kristovom, iskreno obnovi po načelima Evanđelja, eda bi tako uistinu postali sô zemlje, koja zaštićuje ljudsko društvo od pokvarenosti.

42. Vječno smo dakle od srca zahvalni Ocu svetlosti, od koga proističe „svaki dobar dar i svaki savršeni po-

klon“ (Jak. 1, 17), što na veliku utjehu posvuda vidimo radosne znakove ove duhovne obnove, ne samo za slugom tolikih posebno odabranih duša, koje su se ovih posljednjih godina uzdigle do stepena uzvišene svetosti, i isto tako drugih dnevno brojnijih, koje velikodušno idu za istim sjajnim ciljem, već i po tome, što oživljuje iskrena pobožnost i nadahnjuje sav život svih, pa i najučinijih, društvenih slojeva. To smo uostalom već istakli u Apostolskom Pismu „In multis solacis“ („U mnogim utjehama“) 28. listopada prošle godine, koje smo izdali kao Motu proprio, prilikom reforme Papinske Akademije Znanosti. (A. A. S., sv. XXVIII., 1936., str. 421.—424.)

43. Moramo ipak priznati, da još treba mnogo učiniti, da se urgira ovaj put duhovne obnove. Čak i u katoličkim krajevima odveć je velik broj onih, koji su katolici skoro samo po imenu, odveć velik broj onih, koji, iako više manje vjerno vrše ona baš najpotrebnija djela ove vjere, kojom se ponose, da je ispovijedaju, ipak ne brinu se, da bi je iz dana u dan sve bolje upoznali niti nastoje, da bi stekli intimno i iskreno uvjerenje o njoj, a još manje rade, da bi vanjskom izgledu vjere odgovarao unutrašnji sjaj ispravne i čiste savjesti, one naimne savjesti, koja sve dužnosti posmatra i vrši mišlju na Boga, koji sve vidi. A znamo, koliko je osuđivao ovu ispraznu i varavnu vanjštinu onaj naš božanski Spasitelj, koji je zapovjedio, da se svi moraju klanjati Ocu „u duhu i istini“ (Iv. 4, 23). Onaj, koji ne uskladi svoj život sa propisima vjere, kojoj pripada, ne će moći dugo izdržati, kad tako silno bjesni oluja progona, već će ga zahvatiti potop zla, koji prijeto, te će tako, kad sam sebi pripravi propast, izvrći ruglu i kršćansko ime. (Nastavit će se.)

Okružnica nadbiskupa Bauera svećenstvu i vjernicima

O hrvatskom hodočašću u Svetu Zemlju

Sveta Zemlja, kojom je stupao Spasitelj naš Isus Krist, i sveti grad Jerusalem, u kojem je On, Sin Božji, smrću na križu izvršio spasenje svijeta, vidjet će ovog ljeta lijepu jednu svečanost hrvatskog naroda. U nedjelju 25. srpnja, to jest na dan sv. Jakova apostola, prvog biskupa jerusalemskog, bit će u Jerusalemu posveta hrvatskog oltara bl. Nikole Tavelića, hrvatskog franjeva, jerusalemskog mučenika. Taj oltar je dar čijelog hrvatskog naroda Svetoj Zemlji, dar kojim je prodičen jedan sveti sin naše domovine na mjestu mučeničke smrti njegove u Jerusalemu i kojim hrvatski narod odaje svoju nepokolebivu ljubav prema Spasitelju i Njegovoj domovini.

Na tu posvetu hrvatskog oltara u Je-

rusalemu polazi u mjesecu srpnju hodočašće u Svetu Zemlju iz svih naših krajeva, a na čelu hodočašća moj nasljednik zagrebački nadbiskup koadjutor preuzvišeni gospodin dr. Alojzije Stepinac, koji će kao zastupnik cijelog Katoličkog Episkopata obaviti posvetu tog oltara.

Zelja je moja i svijui naših biskupa, da se tom hodočašću, koje ima posebno svečano značenje, pridruži što veći broj svećenika i vjernika iz svih naših krajeva. Zato kao predsjednik biskupskih konferencija pozivam u ime cijelog Episkopata svu braću svećenike, da svi do jednoga porade za što ljepši uspjeh ovogodišnjeg hrvatskog hodočašća u Svetu Zemlju, kako bi svi naši krajevi i sve naše biskupije bile zastupane kod svečanosti kojom će jedan veliki sin hrvatskog naroda biti prodičen na oltaru u Jerusalemu. Neka pođe na taj sveti put, tko god može. Sve poteškoće i žrtve pridonešene u tu svrhu bit će nagrađene velikom srećom i zadovoljstvom hodočašćikih duša, koje će se na tom Božjem putu ispuniti obiljem nezaboravnih svetih doživljaja. Neka se pojedine župe ili dekanije, pojedina katolička društva ili više njih zajedno slože, pa zajedničkim prinosima omoguće jednom svom zastupniku polazak na to naše katoličko i narodno slavje u Jerusalemu. U taj sveti grad upiru se oči svijui naroda. Neka se dakle po ovoj našoj hodočašćikoj reprezentaciji, koju šaljemo na svečanost posvete svog narodnog oltara u Jerusalemu, osvjedoče o velikoj vjeri i narodnom ponosu hrvatskog naroda.

No daleko je Sveta Zemlja i veliki su troškovi, koji se za tako daleko putovanje traže. Samo rijetki će moći poći onamo. A drugi će ih pratiti mišlju i čežnjom. I tu preporučam naum Odbora za Svetu Zemlju, da provede i duhovno hodočašće, u kojem bi mogle ne samo stotine, nego i stotine tisuća vjernika sudjelovati po svojim potpisima. To će također biti ljepa i oostojna manifestacija vjere i ljubavi prema Spasitelju, koju svaki od nas nosi u svojoj duši i kojom se cijeli hrvatski narod odlikuje.

A kruna svemu neka bude proslava dana 25. srpnja, kada će u Jerusalemu biti posveta našeg hrvatskog oltara. Srećom i dušom budimo svi s onima, koji budu kod

tog svetog čina u Isusovu gradu. Neka na taj dan svećenici sa svijui propovijedaonicâ po svim hrvatskim selima i gradovima vjernicima dozovu pred oči ono, što se toga dana obavlja u Svetoj Zemlji i kakvo to ima značenje za nas Hrvate kao Kristov narod. A svi vjernici neka toga dana u sv. Pričesti prime Spasitelja, da tako najdirljivije i Srcu Isusovu najmilije proslave taj svećani dan, kao što su to u sličnim zgodama činili i drugi katolički narodi, za kojima hrvatski narod u svojoj pravoj katoličkoj revnosti nikad nije zaostao i nikad neće zaostati.

Bog blagoslovio hrvatske hodočaštnike na njihovu ovogodišnjem putu u Svetu Zemlju! Neka ih naše molitve prate na tom Božjem putu k Spasitelju grobu! A u tim molitvama ponavljajmo i onaj zavij koji je zapisan u natpisu nad našim jerusalemskim oltarom: „Blaženi Nikola Taveliću, molji za hrvatski narod!“

U Zagrebu 8. svibnja 1937.

Dr. Antun Bauer, nadbiskup, v. r. Prešjednik biskupskih konferencija

Po svijetu

SMRT DRA KARELA KRAMARZA. U svojoj vili u Pragu umro je prošlih dana dr. Karel Kramarž, vođa desničarske opozicije u Čehoslovačkoj. Bio je jedan od osnivača i prvi ministar predsjednik čehoslovačke republike. Kasnije je bio potisnut u pozadinu, ali ne svojom krivnjom. U najodlučnijim časovima nove republike uvijek je znao navrijeme upozoriti na opasnosti. U savezu Čehoslovačke sa Sovjetskom Rusijom vidio je izdaju slavenske misli.

NOVA HAPSENJA U MOSKVI. Londonski „Morning Post“ javlja iz Moskve, da je nakon uapšenja i progona političkih ličnosti i prisilnog umirovljenja sovjetskih časnička došao red i na omladinske saveze komunističke stranke. U samoj Moskvi je GPU uapsila 50 članova komunističke omladinske organizacije zbog toga, što bi bili upleteni u zločinačku djelatnost protiv države i naroda. U južnoj Rusiji je također uapseno više vodećih ličnosti iz omladinskih organizacija.

JEDAN OTOK NESTAO, A DRUGI SE POJAVIO. Na otočju Bismarckovog arhipelaga strahoviti potres uništio je mnoge kuće. Jedan otok je jednostavno nestao, a na drugom mjestu pojavio se novi otok. Na otoku New-Kriton proradila su iznenadno dva vulkana u blizini mjesta Babaul. Australaska vlada smjesta je poslala svoje brodove u pomoć otočnom stanovništvu, jer vlada strašno velika panika.

U MOSKVI STRIJELJAJU NA VELIKO. Reuter javlja iz Moskve, da je nanovo strijeljano 11 trockista. Tako broj strijeljanih trockista za posljednjih 15 dana iznosi 66.

OBRUČ OKO BILBAOA SE STEŽE. Posljednjih dana nacionalisti su postigli tri važna uspjeha. Prvi se tiče zauzeća Jure, 6 kilometara južno od Lemone. Drugi uspjeh bio je na fronti Ordune, koju su crveni silno učvrstili kao polaznu ofenzivnu tačku prema Burgosu. Moline čete zauzele su gorski lanac San Pedro i tako postale gospodarom svih položaja nad samim gradom. Crveni su morali uzmaknuti. Treći uspjeh je zauzeće Lemone, koja čini važnu poziciju pred Bilbaom. Crveni su pokušali ponovno da zauzmu položaje kod San Pedra. Međutim je napadaj odbijen. Nacionalisti smatraju, da su protivnici izgubili najmanje 500 mrtvih, a broj ranjenih, čini se, da prelazi 1500. Crveni, uvjereni se, da više ne mogu da održe Ordunu, po svom običaju prije uzmaca zapalili su grad.

POSLEDICE BOMBARDIRANJA NJEMACKE KRSTARICE „DEUTSCHLAND“. U luci Ibiza na balearskim otocima crveni valencijski zrakoplovi bombardovali su njemačku krstaricu „Deutschland“. Tom prilikom je poginulo 25 vojnika, a ranjenih je oko 80. Krstarica nije onesposobljena. Njemačka reakcija je bila strašna. Njemačka Flota bombardirala je Almeriju, utvrđenu španjolsku luku istočno od Malage, te uništila lučke uređaje i usutkala obalne baterije, pak otplovila. U međunarodnim krugovima zavladao je stanovito olakšanje, kad je njemačka vlada službeno objavila, da neće više vršiti nikakve represalije. Njemačka i Italija k tomu su još istupile iz londonskog odbora za nemiješanje, dok god ne budu donesene odluke, koje će onemogućiti da se ponove onakvi događaji.

Nova Urarska radiona
IVAN PETITO - ŠIBENIK
 ulica Kralja Tomislava
 Pre pčuo svoj bogati izbor svakoysrskih švicarskih satova koje ima na prodaji.
 Obavlja popravke uz garanciju i umjerene cijene

Hrana duše

POVIJEST ZBORA DUHOVNE MLADEŽI ZAGREBAČKE. Prigodom proslave 100-godišnjice „Zbora duh, mladeži zagrebačke“ izašla je knjiga pod naslovom „Povijest Zbora Duhovne Mladeži Zagrebačke“. Autor joj je v.č. Josip Buturac. „Zbor“ ujedno je i naše najstarije hrvatsko književno društvo. Njegov progresivan rad vrlo objektivno crta autor. Čitalac će se diviti s kolikom žarom i samoprijegom su se članovi Zbora borili zajedno s Ilircima za slobodu Hrvatske. Koliki je bio njihov rad na tom polju, najbolja svjedočba su riječi Ljudevita Gaja, nakon ukinuća ilirskog imena: „Ako mi svi danas poginemo, ovi će sačuvati narodnost našu.“ Zbilja, bogoslovi su sačuvali narodnost usprkos strašnih neprilika krutog austrijskog apsolutizma i podlog madaroznizma u mnogim dijelovima naše domovine. Oni su žrtvovali sve svoje materijalne i duhovne mogućnosti na oltaru kat. vjere i hrv. domovine: osnivajući različita kulturna društva, škole čitaonice, a najviše su pridonijeli izdavanjem knjiga na hrvatskom jeziku, koje su bile jako potrebne za puk. — Osim toga videli se u knjizi da su članovi Z. D. M. Z. radili veoma mnogo i na ostalim kulturnim poljima: a. ologe s'o-dogmatskom, socijalnom, književno-umjetničkom itd. — Končno se dolazi do zaključka da je „Zbor Duhovne Mladeži Zagrebačke“ najviše pridonio za vjerski i kulturni preporod hrvatskog naroda i hrvatske domovine. — Knjiga je vrlo interesantna i aktualna za svakog hrvatskog intelektualca bez obzira na dob i vjeru, te će mnogom indiferentistu povući u borbu za vjeru i dom. — Knjiga se naručuje kod: Zbor Duhovne Mladeži Zagrebačke — Zagreb, Kaptol br 29. Cijena joj je 15 dinara. — *Samar Stjepan*, bogoslov.

Križarske vijesti

NOVO KRIŽ. BRATSTVO osnovano je u Skadru (okružje senjsko).
ODRŽANE PRIREDBE. Na Tijelovo je održana priredba Soc. dana u Rasinja, gdje je od VKB učestvovao dr Protuljapac.
BLAGDAN SRCA ISUSOVA. U nedjelju 6. t. mj. je opća svečanost blagdana Srca Isusova. U Zagrebu će Križari sudjelovati na svim priredbama. Križari ujutro obavljaju sv. Misu, a u pol 11 sati se sastaju kod oo. Isusovaca, odakle idu u Vlašku 38 na svečani zbor Križara i Križarica. Taj zbor je samo za Križare, Križarice i prijatelje. Imade nutarnjo-organizacijski značaj. — Poslije podne u 2 sata sastaju se Križari u dvorištu Salezijanaca, Vlaška 38 i idu na procesiju. — Sve grupe Križara mogu odsjesti u Palmotičevoj 3, te tu ostati preko ručka oni Križari, koji su došli iz vana. — Svi vode grupa dužni su se tokom dopodneva javiti u V. K. B.
KRIŽARSKI DAN. Križarski dan bit će ove godine općenito u nedjelju 19. rujna. Međutim vanjske proslave će se držati već tokom mjeseca lipnja, srpnja i kolovoza. Uopozoruju se KB, da urede sve za što bolju organizaciju proslava u pojedinim krajevima.
PRIRUČNIK ZA MALE KRIŽARE može se dobiti kod Vel. Križ. Bratstva. Treba ga svakom društvu i vodu Malih Križara. Stoji 6 din.

PREKID DIPLOMATSKIH ODNOSA SV. STOLICE I NJEMAČKE. Povratak u Rim papinskog nuncija u Berlinu monsignora Orseniga, iako je opravdan zdravstvenim razlozima, može se smatrati kao odgovor na odluku Reicha, da za sada ne šalje u Vatikan svoga ambasadora von Bergena, koji se nalazi na dopustu. Stvarno još nije došlo do prekida diplomatskih odnosa, jer i jedna i druga strana drže svoje opravdane poslove. U Rimu prevladava mišljenje, da će Vatikan nastojati, da ustraje u sadanjem položaju sve, dok to dozvole prilike s obzirom na poznati stav Svete Stolice, da nikada na sebe ne preuzme odgovornost za neki prekid diplomatskih odnosa. Što više, sve do posljednjeg časa uvjerali su u upućenim vaticanskim krugovima, da nije došlo do nikakve izmjene u diplomatskim odnosima Njemačke i Svete Stolice. U vaticanskim krugovima ne znaju ništa o ultimatumu, što ga je Reich podnio 29. svibnja državnom podtajniku za vanjske poslove Pacelliju. Sveta Stolica smatra, da je već nepotrebno, da se vodi dalje rasprava o zahtjevima Reicha povodom afere s kardinalom Mundeleinom. U ovdšnjim crkvenim krugovima ne vjeruje se, da bi se mogla naći neka formula, prema kojoj bi se Sveta Stolica ispričala kod njemačke vlade povodom te afere.

Prilikom ovogodišnje proslave Tijelova u i

Žalosne i utješljive pojave

U četvrtak 27. svibnja po cijelom katoličkom svijetu bio je na najsvetiji način proslavljen svečani i lijepi blagdan Tijelova. Svi katolički gradovi upravo su se natjecali, koji će u tom pogledu odnijeti rekord; čija će tijelovska procesija ispasti ljepša, dostojanstvenija i veličajna.

I ovoga puta grad Zagreb, naš katolički i kulturni centar, odnio je u tom pogledu rekora. Cijela zagrebačka štampa izvješćuje nas, da je ovogodišnja tijelovska procesija u Zagrebu bila jedna od najuspješnijih, najljepših i najdužih, što ih je bilo dosad.

I u našem gradu ove godine blagdan Tijelova bio je svečano proslavljen. Ujutro su bile po svim crkvama svečane službe Božje, a u katedrali u 8 1/2 s. bila je pontifikalna sv. Misa presvijetlog prepozita i apošt. protonotara don R. Piana uz asistenciju prezv. biskupa. Pontifikalnoj sv. Misi prisustvovala su civilne i vojne vlasti. Na koru je zbor sjemeništa pjevao Perosijevu mjsu i četveroglasni „Hvali Sion“. Na Slava, Evanđelje, Podizanje i Pričest jedan vod vojnika ispalo je počasne Salve. Iza pontifikalne sv. Mise krenula je iz katedrale tijelovska procesija uz sudjelovanje sviju škola, katoličkih organizacija, društava, korporacija, vlasti, redovnika, redovnica i brojnog svjetovnog svećenstva.

U istinu ovogodišnja proslava Tijelova, osobito procesija, u mnogočemu ispala je mnogo ljepše negoli lani. No ipak ne onako, kako čitamo, da je bilo po drugim našim katoličkim gradovima.

Više smo godina šutjeli, ali ovoga puta ne možemo mirno i šutke preći preko nekih žalosnih pojava.

Radi se o tome: Kao svake, tako i ove godine nekoliko dana prije Tijelova crkvena vlast pozvala je sve šefove mjesnih ureda i nadležava, da prisustvuju pontifikalnoj sv. Misi i procesiji na Tijelovo. Međutim, dok čitamo, da je u Zagrebu na Tijelovo pontifikalnoj sv. Misi i procesiji prisustvovao ban savske banovine dr Ružić, predsjednik općine, rektor magnificus zagrebačkog sveučilišta dr Hlond, svi dekanii zagrebačkih fakulteta u najsvetijoj paradi, predsjednik naše najviše kulturne ustanove Jugoslavenske Akademije dr Bazala, sav generalitet i šefovi sviju ureda i nadležava — u našem gradu brojni uredi i nadležava naprosto nijesu prisustvovali niti se odazvali.

Oglašujte u „Katoliku“

I ovo nam je žao. I ovo nas boli.

Život Šibenika

DANI HRVATSKE KNJIGE. Podobor Matice Hrvatske u Šibeniku održao je 27.—30. V. vrlo uspješni sajam knjiga Matice Hrvatske. Prodalo se oko 6000 Din knjiga, što za Šibenik znači znatan uspjeh, kad se uzme u obzir, da se drugih godina raspačavalo jedva desetak godišnjih izdanja. Za štandom su se izmjenjivali članovi uprave podobora i gospode Hrvatskog Srca. Ujedno su se održala slijedeća predavanja: Gosp. K. Skalko: „Da li postoji sumrak hrvatske lirike?"; Don F. Grandov: „Kulturno značenje Matice Hrvatske kroz 95 godina njenog života“; gosp. G. Cvitan: „Suvremena hrvatska književnost“. Uz svako predavanje slijedila je recitacija mlade hrvatske lirike. — Predavanja nažalost nijesu bila tako posjećena, kako su zaslužila i kako je bilo očekivati. Razlog je tome u poznatom nemaru naših ljudi, koji se očituje onda, kad se radi o kakvoj kulturnoj akciji. — Značajno je, da su društvu za predavanja bile uskraćene prostorije mjesne Učiteljske škole.

YODA POSKUPILA. Ovih dana za 50% poskupila je voda u Šibeniku. Gradanstvo je jako nezadovoljno. Osim toga opravdano se tuže, otkada je voda poskupila, da je otada i manje dobivaju.

VJENCANJE. U četvrtak 3. t. mj. vjenčala se gđica Nada Dominiš, bivša predsjednica biogradskih Križarica, sa gosp.

Zao nam je, jer kada mjesni Uredi i Uprave pozivlju crkvenu vlast na svoje slave i svečanosti, crkvena vlast uvijek se odazivlje i ne šalje koga mudrago, da ju zastupa, već lično sam preuzv. biskup u pratnji najčasnijih i najodličnijih svećenika dolazi te svojim prisustvom uveličava njihove slave i svečanosti. Zao nam je i stoga, što neki Uredi i Uprave, kad su pozvani, da prisustvuju službi Božjoj u katedrali prilikom nekih drugih svečanosti, i kad se boje da bi njihov izostanak imao posljedica, svi in corpore, pa i sama gospođa šefovi dolaze u crkvu i tako se ljubomorno i grčevito bore za prednost na počasnim mjestima i klupama u katedrali. Znađu se i po godinu dana natezati, i preko banovine i preko ministarstva, ko ima časnije mjesto u crkvi. I ako se slučajno pri određivanju mjesa uvuče koja greška, istoga dana stotinu prosvjeda i upozorenja dobije crkvena vlast.

Dok notiramo ove neugodne

ugodne nam je dužnost, da iznesemo i neke utješljive pojave, što su se osobito svidjele građanstvu i katoličkim osjećajima našega grada.

Gradanstvo se ugodno iznenadilo vidjeti u procesiji jedan cijeli kor najodličnijih oficira. Da! Bilo je iznenađenje, jer prošlih godina nijesu ih vidjeli. No ove godine zaslugom gospodina generala Ilje Žugića, odzavao se sav kor oficira. Gospodin general, iako nekatolik, uoči Tijelova izdao je naredenje, da svi šefovi pojedinih jedinica i svi oficiri rimokatoličke vjeroispovijesti zajedno s njime moraju prisustvovati i pontifikalu i tijelovskoj procesiji. I ovom prilikom u ime katoličkog građanstva grada Šibenika izrazujemo mu javnu zahvalu.

Još je jedna utješljiva novost bila ove godine, a koja je mnoge i u procesiji i van procesije ganula i vrlo lijepo djelovala. A to je bilo ono neprestano posipanje cvijeća sa prozora kuća kuda je Svetotajstvo prolazilo. Može se bez pretjerivanja kazati, da nije bilo kuće, iz koje se nije sipalo upravo kiša cvijeća. Kod mnogih se opazilo, da su posipali upravo sa nekim osobitim žarom, zanosom i vjerom. I ovo nas veseli. Tim dobrih katoličkim obiteljima zahvaljujemo i molimo ih, da taj novi običaj, običaj pun vjere, uzdrže i dalje prilikom euharističnih procesija u našem gradu.

Ove godine vidjeli smo po prvi put u procesiji uniformisane naše vatrogasce. Sa svojom uniformom davali su lijepi izgled procesiji. Zasluga je to g. Marka Bačinića, vode vatrogasne čete, koji se najpripravnije odzavao molbi crkvene vlasti, da vatrogasna četa prisustvuje tijelovskoj procesiji.

Još jednu, pa čemo završiti. Ove godine u tijelovskoj procesiji braća naših bratovština prisustvovala su u znatno većem broju nego prošlih godina. Lijepo je to i pohvalno!

Neka se zna

„JAZZ-CUMBLAJ“!

U Preku osvanuše plakati (štampani Zacrut!) žute boje. „Jazz kvartet — Preko daje ples u Jugoslavenskoj čitaonici u Velikom Ižu dne 17. o. mj. Uprava kvarteta „Jazz-Cumblaj“ — bio je sadržaj plakata.

Poznata su mi sva društva u Preku, a nijednog glazbenog društva kao „Jazz kvartet“ u Preku nema (što bi slijedilo iz onoga plakata!). Samo znam, da u Preku im „Galebša“ sa četiri pištaljke, da čovjek uši bole od disonance. Odmah mi je pala na pamet, da su oni sakriveni iza onog žutog plakata.

Ne ulazim u konservatorijsku izobrazbu članova kvarteta, niti u stručnu kritiku izvođenja komada i besmislenost, da jednog sportsko društvo od glave do pete (a oni sve drugo samo to ne!) ima glazbenu sekciju. Osvrćem se na nešto drugo.

Gospođa su diskvalificirala svoje hrvatstvo, za koje su se uvijek živo zauzimala, a pače kao da njima jedinima u Preku pripada taj titulu, jer su „Galebši“. Fužija samih članova kvarteta i davanje plesa u Jugoslavenskoj čitaonici pokazuju što su „Jazz-Cumblaj“ može zabilježiti dan 17. o. mj. kao historijski dan, kao dan „Ujedinjenja“! Sjajan uspjeh odmah na početku sezona!

Za naše seljaštvo i prostodušni narod još je nešto važnije. Treba da znamo, s kim posla imamo!

Izgleda, da je „Jazz kvartet“ kao glazbena sekcija „Galeba“ i malo crvena. Može im miriši crveni raj u Rusiji?! Zato se i tražili isključivo plakate crvene boje, valje za već crvenu publiku u Velom Ižu.

Crvene muzike sa modernim plesovima naš narod ne treba. Dokaz je „Cumblaj“ ples na Duhove u Preku, kada su mogli opaziti, da narod za njih ne maria, iako se često istrčavaju u svim hrvatskim akcijama kao pioniri, a s druge strane ljube za crvenu boju! Zato napravite jednu tu neju do Moskve, pa zagudite Staljinu ispod prozora. I onako mu se tresē . . . !

UKIDANJE GENERALNOG GUVENERA U IRSKOJ. S 58 protiv 27 glasova usvojio je irski parlament vladin prijedlog kojim se ukida funkcija generalnog guvernera u Irskoj. Njega je postavljao engleski kralj. Bio je direktni predstavnik engleske krune pri vladi slobodne države Irsk.

Najtoplije preporučamo:

1. **Iskrice Ljubavi Svetotajstvenom Isusu.** Za tu knjigu kaže pk. biskup dr. Lang ovo: „Doista su ove „Iskrice ljubavi“ krasna knjiga za duhovni život kršćanski, i za knjižice „Nasljedni Krista“ jedna od najljepših i najkorisnijih. . . Uvjeren sam, da će svaki, koji ju čita i razmatra, osobito ako ju razmatra pred Presvetim Otajstvom, postajati sve bolji. . .“ Cijena tvrdo vezanoj Din 10.—, meko Din. 8.—
2. **Vječno svijetlo** je nastavak razmatranja knjige „Iskrice ljubavi“. Cijena Dinara 6.—
3. **Priprava na prvu svetu ispovijed i svetu pričest.** U ovoj knjizi nalazi se potpuna pouka o svetoj ispovijedi i uputa u pouku prvopričesnicima. Knjiga nužna svakome katoliku, da upozna narav sv. sakramenata ispovijedi i oltara. To je prijevod klasičnih njemačkih autora i svestrano obraden. Cijena Dinara 10.—
4. **Zašto ljubim svoju Crkvu?** Tko pročita ovu lijepu knjižicu, srce će mu usplamtjeti ljubavlju, grudi će mu se širiti od ponosa što je član katoličke Crkve. Cijena Din. 8.—
5. **Od Euharistije ka presvetom Trojstvu.** Knjižica je ova prava objava, pravo otkrivenje za duše, koje ljube Euharistijskog Spasitelja i koje se često s njim ujedine u svetoj Pričesti. Cijena Din 7.—
6. **Terezija Neumann: Putnik iz Konesreutha.** Cijena Din 7.—
7. **Obračunje dra H. Hinkovića.** Hinković je bio poznat kod nas i kao glasoviti advokat i kao političar, a osobito kao protivnik vjere katoličke. Ali proučavajući upoznao je, da je to prava vjera i umro kao pravi katolik. Knjiga namijenjena inteligenciji i mladeži. Cijena Din 4.—
8. **Životopis dr. Josipa Langa.** Napisala ga Herma Kürschner, učiteljica u m. Nekladam Odbora za gradnju Doma biskupa Langa, velikana i sveca. Cijena je brošurnoj knjižici Din 3.—
9. **Neneta, junakinja žrtvica.** Ova knjižica je tako zanimljiva i puna raznolikih crtica i događaja, da se čita kao najzanimljivija pripovijest. Kad je počela čitati, ne možao je odložiti, dok je nijesam čitavu pročitao. U njoj se razlažu načela duhovnog života i njihovo ostvarenje, pak je ujedno rukovod duh. života Cijena joj je Din 3.—

Knjižare na sve ove knjige dobivaju 20% popusta.

Sve se ove knjige dobivaju kod: **Župnog ureda sv. Marije u Zagrebu, KAPTOL 3.**